

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

7. dubna 2016*

„Kasační opravný prostředek — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice —
Seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských
zdrojů — Kritérium vycházející z materiální, logistické nebo finanční podpory poskytované íránské
vládě — Finanční služby centrální banky“

Ve věci C-266/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora
Evropské unie, podaný dne 3. června 2015,

Central Bank of Iran, se sídlem v Téhéran (Írán), zastoupená M. Lester a Z. Al-Rikabi, barristers,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

další účastník řízení:

Rada Evropské unie, zastoupená V. Piessevauxem a M. Bishopem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C. Toader, A. Rosas (zpravodaj), A. Prechal a E. Jarašiūnas,
soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez
stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Central Bank of Iran (Íránská centrální banka) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 25. března 2015, *Itálie v. Komise* (T-563/12, EU:T:2015:187, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 15. října 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 282, s. 58), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 945/2012 ze dne 15. října 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 282, s. 16, dále společně jen „sporné akty“), v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají.

Právní rámec

- 2 Dne 26. července 2010 Rada Evropské unie přijala rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), jehož příloha II uvádí jména osob a subjektů – odlišných od osob a subjektů určených Radou bezpečnosti Spojených národů nebo Výborem pro sankce, zřízeným rezolucí 1737 (2006), uvedených v příloze I – jejichž finanční prostředky se zmrazují.
- 3 Dne 23. ledna 2012 přijala Rada rozhodnutí 2012/35/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 19, s. 22). Podle bodu 13 tohoto rozhodnutí „[o]mezení týkající se vstupu a zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů by se měla vztahovat i na další osoby a subjekty poskytující íránské vládě podporu, která jí umožňuje provádět jaderné činnosti potenciálně ohrožující nešíření nebo vedoucí k vývoji nosičů jaderných zbraní, především na osoby a subjekty poskytující íránské vládě finanční, logistickou či materiální pomoc“.
- 4 Článek 1 bod 7 písm. a) bod ii) rozhodnutí 2012/35 doplnil do čl. 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413, který upravuje zmrazení finančních prostředků dále uvedených osob a subjektů, následující bod:
„c) jinými osobami a subjekty, které nejsou uvedeny v příloze I a které poskytují podporu íránské vládě, a osobami a subjekty, které jsou s nimi spojeny, jak jsou uvedeny v příloze II.“
- 5 Článek 1 bod 8 písm. a) rozhodnutí 2012/635 pozměnil čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413, který nyní stanoví, že omezující opatření se vztahují na:
„c) jin[é] osob[y] a subjekty, které nejsou uvedeny v příloze I a které poskytují podporu íránské vládě, a osob[y] a subjekty, které jsou vlastněny nebo ovládány, jak jsou uvedeny v příloze II.“
- 6 Rozhodnutím 2012/35 bylo jméno navrhovatelky zapsáno do seznamu uvedeného v příloze II rozhodnutí 2010/413 z důvodu, že byla zapojena do činností, jejichž cílem je obcházet sankce. Z téhož důvodu bylo jméno navrhovatelky zapsáno do seznamu obsaženého v příloze VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1) prováděcím nařízením Rady (EU) č. 54/2012 ze dne 23. ledna 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 19, s. 1).
- 7 Rozhodnutím 2012/635 byl důvod zapsání doplněn následující poznámkou:
„Poskytuje finanční podporu íránské vládě.“

- 8 Dne 23. března 2012 přijala Rada nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1). Článek 23 odst. 2 tohoto nařízení stanoví zmrazení finančních prostředků, které patří osobám, subjektům a orgánům uvedeným v příloze IX, které byly označeny jako:

„d) další osoby, subjekty nebo orgány, které poskytují íránské vládě podporu, například finanční, logistickou či materiální pomoc, nebo osoby a subjekty, které jsou s nimi spojeny;“

- 9 Nařízením č. 945/2012 byl důvod k zápisu jména navrhovatelky do seznamu obsaženého v příloze IX nařízení č. 267/2012 doplněno následujícím údajem:

„Poskytuje finanční podporu íránské vládě.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. prosince 2012 podala Central Bank of Iran žalobu znějící na zrušení sporných aktů v rozsahu, v němž po přezkumu ponechaly její jméno na seznamu subjektů, jichž se týkají omezující opatření.
- 11 Central Bank of Iran uvedla na podporu své žaloby čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vycházel z nesprávného posouzení, druhý žalobní důvod vycházel z porušení povinnosti uvést odůvodnění, třetí žalobní důvod se týkal porušení zásady dodržování práva na obhajobu a práva na účinný soudní přezkum a konečně čtvrtý žalobní důvod se týkal porušení zásady proporcionality a porušení základních práv navrhovatelky, zejména práva na ochranu vlastnictví a dobré pověsti.
- 12 Tribunál žalobu napadeným rozsudkem v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 13 Central Bank of Iran navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - zrušil sporné akty v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají, a
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení navrhovatelky vzniklých jak v rámci řízení v prvním stupni, tak i v rámci řízení o kasačním opravném prostředku.
- 14 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 15 Na podporu svého kasačního opravného prostředku se Central Bank of Iran dovolává čtyř důvodů. První důvod vychází z pochybení, kterého se Tribunál dopustil tím, že rozhodl, že Rada oprávněně došla k závěru, že navrhovatelka íránské vládě poskytuje „finanční pomoc“. Druhý důvod se týká údajné nesprávného právního posouzení Tribunálu při jeho posuzování povinnosti Rady uvést

odůvodnění. Třetí důvod vychází z údajného porušení zásady dodržování práva na obhajobu a konečně čtvrtý důvod se týká údajného porušení zásady proporcionality a základních práv navrhovatelky, zejména práva na ochranu vlastnictví a dobré pověsti.

- 16 Nejprve je třeba zkoumat druhý důvod, pak třetí a poté první a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nesprávného právního posouzení Tribunálu při jeho posuzování povinnosti Rady uvést odůvodnění

Napadený rozsudek

- 17 V bodech 53 až 58 napadeného rozsudku Tribunál připomněl judikaturu týkající se povinnosti odůvodnění unijních aktů. Následně v bodech 59 a následujících uvedeného rozsudku zkoumal důvody obsažené ve sporných aktech z hlediska kritérií pro zápis stanovených v čl. 23 odst. 2 písm. a), b) a d) nařízení č. 267/2012 a čl. 20 odst. 1 písm. b) a c) rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2012/635.
- 18 V bodě 74 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval „že dostatečnost odůvodnění [sporných] aktů lze posoudit pouze v případě kritéria pomoci při obcházení omezujících opatření a kritéria podpory poskytované íránské vládě, na něž Rada v uvedených aktech sice implicitně, avšak nutně, odkazuje“. V bodě 75 tohoto rozsudku však měl za to, že v rozsahu, v němž byly sporné akty založeny na kritériu pomoci při obcházení omezujících opatření, je odůvodnění spočívající v uvedení, že navrhovatelka byla „zapojena do činností, jejichž cílem je obcházet sankce“, nedostatečné, jelikož toto odůvodnění se zdá být pouhým zopakováním samotného kritéria a neobsahuje žádný poznatek specifikující, proč je toto kritérium na navrhovatelku použitelné. Mimoto Tribunál v bodě 79 napadeného rozhodnutí učinil závěr, že implicitní odůvodnění Rady nemůže být zohledněno ke zhojení nedostatku výslovného odůvodnění, pokud jde o pomoc při obcházení omezujících opatření.
- 19 V souvislosti se zkoumáním podpory íránské vlády Tribunál v bodech 84 a 85 napadeného rozsudku rozhodl, že odůvodnění, podle kterého navrhovatelka „poskytuje finanční podporu íránské vládě“, je dostačující ke splnění povinnosti odůvodnění Rady, jelikož navrhovatelka byla schopna pochopit, že Rada odkazovala na finanční služby, které jakožto centrální banka Íránské islámské republiky poskytovala íránské vládě. Tribunál vycházel z písemností navrhovatelky a zejména ze svědectví viceguvernéra pro devizové záležitosti této banky, přiloženého navrhovatelkou k její žalobě, podle kterého navrhovatelka poskytuje služby vládě, která je jedním z jejích zákazníků. Tribunál rovněž poukázal na články 12 a 13 íránského měnového a finančního zákona, které uvádějí některé funkce a pravomoci navrhovatelky jakožto centrální banky Íránské islámské republiky.

Argumentace účastníků řízení

- 20 V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku Central Bank of Iran tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že se domníval, že Rada dodržela povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU.
- 21 Kritizuje zejména body 84 a 85 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál rozhodl, že Rada odkazuje na finanční služby, které poskytuje íránské vládě jakožto centrální banka, a že není nezbytné specifikovat tyto funkce a pravomoci žalobkyně, „neboť její funkce a pravomoci jsou stanoveny veřejně přístupnými právními předpisy, o nichž lze tedy mít za to, že jsou známy všem“.

- 22 Central Bank of Iran tvrdí, že existence íránského měnového a finančního zákona, který uvádí její funkce a pravomoci jakožto centrální banky Íránské islámské republiky neobjasňuje, co Rada v odůvodnění sporných aktů myslela „finanční pomocí“. Navrhovatelka nebyla schopna určit, zda se Rada domnívala, že poskytovala značné finanční prostředky vládě, nebo zda Rada vycházela ze skutečnosti, že regulovala měnovou politiku nebo že vedla účty na jméno íránské vlády a prováděla další služby centrální banky této povahy. Tvrdí, že Radě měla přesně uvést služby, o nichž se domnívala, že mají požadovaný kvantitativní a kvalitativní význam, aby spadaly pod pojem „podpora íránské vlády“ ve smyslu čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 (rozsudek ze dne 16. července 2014, *National Iranian Oil Company v. Rada*, T-578/12, EU:T:2014:678, bod 119), což neučinila. Rada nijak neuvedla články 12 a 13 íránského měnového a finančního zákona, když přijala rozhodnutí ponechat navrhovatelku na seznamech osob podléhajících omezujícím opatřením, takže funkce navrhovatelky stanovené íránským měnovým a finančním zákonem představovaly nový důvod, který se neobjevil ve sporných aktech.
- 23 Rada zpochybňuje argumenty Central Bank of Iran.

Závěry Soudního dvora

- 24 Jak Tribunál připomněl zejména v bodech 53 až 58 napadeného rozsudku, dostatečnost odůvodnění aktu musí být posuzována s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla, jimiž se řídí dotčená oblast, takže akt nepříznivě zasahující do právního postavení je dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a které jí umožňují pochopit opatření, jež vůči ní bylo přijato (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2012, *Rada v. Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, body 53 a 54).
- 25 Proto se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 85 napadeného rozsudku s odkazem na veřejně dostupné právní předpisy uvedl, že odůvodnění sporných aktů, kterým Rada vysvětlila, že navrhovatelka „poskytuje finanční podporu íránské vládě“, odkazuje implicitně, avšak nutně na funkce a pravomoci navrhovatelky jakožto centrální banky Íránské islámské republiky vymezené v kapitole 2 části II íránského měnového a finančního zákona, zejména v jeho člancích 12 a 13.
- 26 Tribunál tedy v bodě 86 napadeného rozsudku dospěl oprávněně k závěru, že „Rada nebyla povinna podat výslovné odůvodnění o finančních službách, a tudíž o finančních zdrojích nebo nástrojích, které měla [navrhovatelka] poskytovat íránské vládě“.
- 27 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícího z porušení práva na obhajobu

Napadený rozsudek

- 28 Poté, co Tribunál v bodech 92 až 94 napadeného rozhodnutí připomněl judikaturu týkající se dodržování práva na obhajobu, konstatoval v bodech 95 a 98 uvedeného rozsudku, že dne 2. srpna 2012 Rada sdělila individuálně navrhovatelce odůvodnění sporných aktů, v němž uvedla, že „poskytuje finanční podporu íránské vládě“ a že měla možnost toto odůvodnění a důkazy, na nichž bylo založeno, zpochybnit ještě před přijetím těchto aktů.
- 29 V bodě 97 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že „Rada [...] nemusela v projednávané věci poskytnout [navrhovatelce] listinné důkazy, na nichž bylo toto odůvodnění založeno, neboť o těchto důkazech, které se týkaly právě finančních služeb poskytovaných [navrhovatelkou] jakožto centrální bankou Íránské islámské republiky íránské vládě, bylo možné mít za to, že jsou známy všem a že jsou

v případě kritéria podpory poskytované íránské vládě implicitně zahrnutý v odůvodnění [sporných] aktů“. V důsledku toho Tribunál v bodě 99 napadeného rozhodnutí učinil závěr, že „právo [navrhovatelky] na obhajobu a její právo na účinný soudní přezkum tedy byly [...] dodrženy“.

Argumentace účastníků řízení

- 30 V rámci svého třetího důvodu kasačního opravného prostředku Central Bank of Iran tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení, když se domníval, že její právo na obhajobu bylo dodrženo. Uvádí, že jí Rada neposkytla žádný důkaz před přijetím sporných aktů týkajících se rozhodnutí ponechat ji na seznamech subjektů, na něž se vztahují omezující opatření. Tribunál chybně rozhodl, že Rada může doplnit odůvodnění ponechat zápis navrhovatelky na dotčených seznamech, s ohledem na faktory vycházející z ustanovení íránského měnového a finančního zákona, které nebyly zjevně uvedeny v odůvodnění sporných aktů a nebyly oznámeny navrhovatelce před přijetím těchto aktů. Navrhovatelka nevěděla o argumentech použitých vůči ní a nemohla předložit odpovídající důvody na svoji obranu. Navrhovatelka mohla poprvé odpovědět na tvrzení, podle kterého poskytla peněžní prostředky íránské vládě, teprve na jednání.
- 31 Rada zpochybňuje argumenty Central Bank of Iran.

Závěry Soudního dvora

- 32 Jak již Soudní dvůr rozhodl, v případě prvotního rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků nemá Rada povinnost předem sdělit dotyčné osobě nebo entitě důvody, které vedou tento orgán k zařazení jména této osoby nebo entity na seznam, zatímco v případě následného rozhodnutí, kterým se ponechává jméno osoby nebo entity na seznamu, musí v zásadě přijetí rozhodnutí předcházet sdělení důkazů v její neprospěch jakož i možnosti být vyslechnut přiznané uvedené osobě nebo entitě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, body 61 a 62).
- 33 Z toho vyplývá, že Rada musí v rámci přijímání rozhodnutí, kterým se jméno osoby nebo subjektu ponechává na seznamu osob nebo subjektů, na které se vztahují omezující opatření, respektovat právo této osoby nebo subjektu být předem vyslechnuty, pokud vůči nim v rozhodnutí o ponechání jejich jména na seznamu přihlíží k novým skutečnostem, tedy ke skutečnostem, které nejsou uvedeny v původním rozhodnutí o zařazení jejich jména na tento seznam (rozsudek ze dne 18. června 2015, Ipatau v. Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 26).
- 34 V bodě 94 napadeného rozsudku Tribunál tuto judikaturu připomněl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení.
- 35 Dále v bodech 95 a 98 uvedeného rozsudku konstatoval, že Rada dne 2. srpna 2012 Central Bank of Iran sdělila nový důvod, podle kterého uvedená banka „poskytuje finanční podporu íránské vládě“, a že Central Bank of Iran dne 7. října 2012 tento důvod zpochybnila.
- 36 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, nesdělení skutečností ze strany Rady, na jejichž základě se Rada domnívala, že Central Bank of Iran poskytuje finanční podporu íránské vládě, nemohlo zasáhnout do práva této banky na obhajobu.
- 37 Jak totiž vyplývá z bodů 25 a 26 tohoto rozsudku, úloha navrhovatelky jakožto centrální banky Íránské islámské republiky a legislativní ustanovení, která se jí týkají, mohla být považována za kontext, který navrhovatelce byl známý, takže se Tribunál mohl právem domnívat, že Rada neměla povinnost poskytnout výslovné odůvodnění ohledně finančních služeb, a tedy finančních zdrojů nebo nástrojů, které měla navrhovatelka poskytovat íránské vládě.

- 38 Za těchto podmínek se Tribunál nedopustil porušení práva navrhovatelky na obhajobu, pokud jde o skutečnosti, které znala, když rozhodl, že Rada neměla povinnost poskytnout v tomto ohledu listinné doklady nebo důkazy.
- 39 Třetí důvod kasačního opravného prostředku je tudíž neopodstatněný.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z pochybení, kterého se Tribunál dopustil tím, že rozhodl, že Rada oprávněně došla k závěru, že navrhovatelka íránské vládě poskytuje „finanční pomoc“

Napadený rozsudek

- 40 Tribunál v bodě 103 napadeného rozhodnutí rozhodl, že je třeba legalitu sporných aktů posuzovat z hlediska odůvodnění těchto aktů, podle kterého navrhovatelka „poskytuje finanční podporu íránské vládě“. V bodě 104 uvedeného rozsudku se Tribunál domníval, že lze při posuzování opodstatněnosti tohoto odůvodnění vzít v úvahu funkce a pravomoci navrhovatelky jakožto centrální banky Íránské islámské republiky, jak jsou vymezené v článcích 12 a 13 íránského měnového a finančního zákona. Po zkoumání těchto ustanovení Tribunál v bodě 108 napadeného rozsudku rozhodl, že „je zjevné, že žalobkyně poskytuje íránské vládě finanční služby, které mohou vzhledem ke svému kvantitativnímu či kvalitativnímu významu napomáhat šíření jaderných zbraní zajišťováním podpory íránské vládě formou materiálních, finančních a logistických zdrojů či nástrojů, díky nimž může pokračovat v šíření jaderných zbraní“. V bodě 111 téhož rozsudku se Tribunál domníval, že se Rada nedopustila nesprávného posouzení.

Argumentace účastníků řízení

- 41 V prvním důvodu kasačního opravného prostředku Central Bank of Iran tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že se domníval, že Rada správně zkoumala otázku, zda bylo splněno některé z kritérií zapsání na seznamy sporných aktů. Na základě analýzy článků 12 a 13 íránského měnového a finančního zákona uvádí, že služby, které poskytovala jakožto centrální banka, jako jsou vedení účtů nebo zúčtovací operace, nepředstavují „finanční pomoc“ íránské vládě ve smyslu čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012, tedy takovou kvantitativně a kvalitativně významnou finanční pomoc, která íránské vládě umožňuje pokračovat v jaderném programu (rozsudek ze dne 16. července 2014, National Iranian Oil Company v. Rada, T-578/12, EU:T:2014:678, bod 119).
- 42 Rada zpochybňuje argumenty navrhovatelky.

Závěry Soudního dvora

- 43 Je třeba připomenout, že kritérium „podpora íránské vládě“, obsažené v čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2012/635, a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012, se týká podpory, která může být materiální, logistická nebo finanční (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. března 2016, National Iranian Oil Company v. Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 79).
- 44 Účelem doplnění tohoto kritéria bylo postihnout vlastní činnosti dotyčné osoby nebo dotyčného subjektu, které sice jako takové nemají přímou či nepřímou souvislost s šířením jaderných zbraní, avšak mohou je podporovat poskytováním zdrojů nebo nástrojů materiálního, finančního nebo logistického charakteru íránské vládě, které jí umožňují pokračovat v aktivitách spočívajících v šíření jaderných zbraní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. března 2016, National Iranian Oil Company v. Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, body 80 a 81).

- 45 Jak Tribunál uvedl v bodě 108 napadeného rozhodnutí, navrhovatelka poskytuje íránské vládě finanční služby, které mohou vzhledem ke svému kvantitativnímu či kvalitativnímu významu napomáhat šíření jaderných zbraní zajišťováním podpory íránské vládě formou materiálních, finančních a logistických zdrojů či nástrojů, díky níž může pokračovat v uvedeném šíření jaderných zbraní (viz obdobně rozsudek ze dne 1. března 2016, *National Iranian Oil Company v. Rada*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 83). Služby, jako jsou vedení účtů, provádění a uzavírání finančních transakcí či koupě a prodej dluhopisů, totiž představují podporu tomuto státu, která je materiální, logistická i finanční, a tudíž jsou podporou pro vládu tohoto státu.
- 46 Proto Tribunál v bodě 109 napadeného rozsudku správně uvedl, že není podstatné, že navrhovatelka popřela, že by íránské vládě poskytovala vlastní finanční zdroje, jelikož vždy připouštěla, že jí poskytuje finanční služby, a to stejně tak, jako každá jiná státní centrální banka poskytuje takovéto služby vládě tohoto státu.
- 47 Tribunál se proto nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 110 napadeného rozsudku usoudil, že Rada oprávněně dospěla k závěru, že navrhovatelka „poskytuje finanční podporu íránské vládě“, takže kritérium, uvedené v čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2012/635, a v čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012, bylo v dané věci splněno.
- 48 První důvod kasačního opravného prostředku tedy není opodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení základních práv, práva na ochranu vlastnictví a dobré pověsti navrhovatelky

Napadený rozsudek

- 49 V bodě 119 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že negativní důsledky způsobené navrhovatelce spornými akty nejsou nepřiměřené v poměru k důležitosti jejich cíle, kterým je zachování míru a mezinárodní bezpečnosti. Kromě toho bylo v témže bodě uvedeno, že se napadené akty týkají jen části aktiv navrhovatelky, že za určitých okolností existují možnosti uvolnění finančních prostředků a že Rada netvrdí, že je navrhovatelka sama zapojena do šíření jaderných zbraní.

Argumentace účastníků řízení

- 50 V rámci svého čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Central Bank of Iran tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení tím, že zamítl žalobní důvod navrhovatelky, podle kterého Rada bezdůvodně nebo nepřiměřeně porušila základní práva navrhovatelky, včetně práva na ochranu vlastnictví a dobrého jména. Uvádí, že Tribunál patřičně nezkoumal otázku, zda použití těchto omezujících opatření vůči Central Bank of Iran představuje protiprávní a nepřiměřený zásah do základních práv navrhovatelky, kterými jsou právo na ochranu vlastnictví a dobré pověsti. Tribunál měl rozhodnout, že opatření byla nepřiměřená ve vztahu ke sledovaným cílům.
- 51 Central Bank of Iran kritizuje zejména bod 119 napadeného rozsudku. Zdůrazňuje, že Tribunál dostatečně nezohlednil negativní důsledky omezujících opatření na hospodářský život země a íránského lidu. Kromě toho uvádí, že služby, které poskytuje nijak nesouvisejí se schopností íránské vlády pokračovat v jaderném programu a že by přístup Tribunálu umožňoval přijmout omezující opatření vůči tisícům daňových poplatníků nebo poskytovatelů služeb. Konečně je podle ní rozhodnutí Rady zapsat navrhovatelku na seznam subjektů, které jsou předmětem omezujících opatření, a ponechat ji na něm v rozporu s různými veřejnými vyjádřeními, která byla učiněna evropskými orgány, zejména závěry Rady o Íránu ze dne 23. ledna 2012, ve kterých Rada uvádí, že „cílem omezujících opatření, jež byla dnes dohodnuta, je zasáhnout financování íránského jaderného programu ze strany íránského režimu a že tato opatření nejsou namířena proti íránskému lidu“.

52 Rada zpochybňuje argumenty navrhovatelky.

Závěry Soudního dvora

53 Je třeba konstatovat, že při ověření, zda došlo k porušení zásady proporcionality, Tribunál v bodě 117 napadeného rozhodnutí zohlednil cíl veřejného zájmu sledovaný spornými akty. V bodě 118 uvedeného rozsudku uznal, že tyto akty způsobují navrhovatelce škodu, jelikož zasahují do jejího práva na vlastnictví a její dobré pověsti. V bodě 119 uvedeného rozsudku však zohlednil cíl zachování míru a mezinárodní bezpečnosti, přičemž uvedl, že se sporné akty týkají jen části aktiv navrhovatelky, že za určitých okolností existují možnosti uvolnění finančních prostředků a že Rada netvrdí, že je navrhovatelka sama zapojena do šíření jaderných zbraní.

54 Ve světle těchto skutečností Tribunál právem zamítl žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a z porušení základních práv navrhovatelky, zejména práva na ochranu vlastnictví a dobré pověsti.

55 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

56 Vzhledem k tomu, že všechny čtyři důvody kasačního opravného prostředku byly shledány neopodstatněnými, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

57 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.

58 Podle čl. 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 jednacího řádu na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

59 Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a Central Bank of Iran neměla ve věci úspěch, je důvodné, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vynaložené Radou.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Central Bank of Iran ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

Podpisy.